

Estem tornant a la "normalitat". Escoles, transports, treballs, horaris, ordinadors, semàfors, telèfons, qüestions pendents, informació meteorològica, expedients, catàstrofes anunciades, debats, resultats esportius, nervis, afanys, males i bones notícies, violències de gènere i les altres, cues, rebaixes i hipoteques....
Quina normalitat més anormal per un cor humà !

És precisament enmig de tot plegat que Ell vol trobar-te. No com fugint, sinó com aquell que es fica de ple en aquest món nostre, que per ara és el que és. Precisament el temps que acabem de celebrar, Nadal, va en aquesta direcció. Ell ha vingut a participar com un mes de la nostra humanitat. No es va retenir allà a l'espai sense espai de la Divinitat, sinó que va assumir la nostra condició. Per amor, que consti, no pas per altres interessos.

Vol trobar-te a tu, dona, home, jove, envellit, sa o malalt...A tu, perquè l'importes. I tant que l'importes!. Et vol trobar enmig d'aquesta societat, i no perquè li agradi, sinó perquè és la nostra. Tot el nostre és també seu, per activa, estimulant i consolant, i per passiva, obrint els ulls del cor en contra de tota explotació i tota injustícia. El seu criteri suprem és la fraternitat.
Deixem-nos, doncs, trobar per Jesús.

Dues possibilitats hi ha per deixar-nos trobar: atenció al cor, i atenció als altres. Comences per una i acabes en l'altre. Si enmig del batibull fas uns instants de silenci i entres dins teu, Ell hi habita i et veu amb simpatia. T'ajuda a sortir com enfora. Si enmig del batibull et fixes en els altres, Ell hi és i per uns moments et fica a dintre. T'abraça amb el món, t'abraça Ell.

Acaba de sonar el mòbil. Ja hi som! Adéu, doncs, feliç normalitat i que Déu ens empari.
